

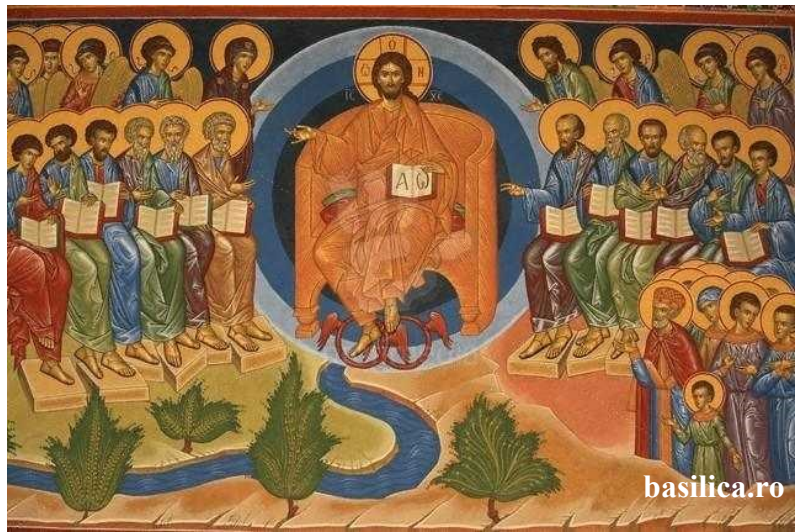
Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Înfricoșătoarei Judecați (a lăsatului sec de carne)

**Evangelia Duminicii
Înfricoșătoarei Judecați
Ev. Matei 25, 31-46**

Zis-a Domnul: Când va veni Fiul Omului întru slava Sa și toți sfinții îngeri cu El, atunci va ședea pe tronul slavei Sale. Și se vor aduna înaintea Lui toate neamurile și-i va despărți pe unii de alții, precum desparte păstorul oile de capre. Și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga. Atunci va zice Împăratul celor de-a dreapta Lui: Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți Împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii. Căci flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit; gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine. Atunci, dreptii Îi vor răspunde, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând și Te-am hrănit? Sau însetat și Ți-am dat să bei? Sau când Te-am văzut străin și Te-am primit, sau gol și Te-am îmbrăcat? Și când Te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la Tine? Iar Împăratul, răspunzând, va zice către ei: Adevărat zic vouă: Întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei preamici, Mie Mi-ați făcut. Atunci va zice și celor de-a stânga: Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este pregătit diavolului și îngerilor lui. Căci flămând am fost și nu Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și nu Mi-ați dat să beau; străin am fost și nu M-ați primit; gol, și nu M-ați îmbrăcat; bolnav și în temniță, și nu M-ați cercetat. Atunci vor răspunde și ei, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și nu Ți-am slujit? El însă le va răspunde, zicând: Adevărat zic vouă: Întrucât nu ați făcut unuia dintre acești preamici, nici Mie nu Mi-ați făcut. Și vor merge aceștia la osândă veșnică, iar dreptii la viață veșnică.

După învățătura Bisericii există două judecați: judecata particulară, imediat după moarte, la 40 de zile, și judecata universală, atunci când istoria intră în plenitudinea Revelației. Ortodoxia, mai ales, consideră intervalul dintre judecata particulară și cea universală ca reprezentând o reală posibilitate de salvare a unor suflete, îndeosebi prin comuniunea cu Biserica, prin rugăciunea Ei, a noastră, a tuturor.

Iar atunci, la judecata obștească, vom răspunde atât pentru faptele săvârșite în viață, cât și pentru urmările lor după noi în istorie. Cel mai greu chin în infern este să vezi ce consecințe au putut avea unele gânduri, cuvinte, fapte ale tale; cum ele au putut pe alții să-i smulgă din albia binelui și să-i prăvale în șuvoiul patimilor. Și pentru toți aceștia să-ți spui: „Vezi, eu sunt vinovat, eu sunt cel care am pus piatra în mișcare”.

(Părintele Constantin Galeriu, Dialoguri de seară cu Andrei Pleșu, Gabriel Liiceanu și Sorin Dumitrescu, Editura Harisma, București, 1991, pp. 113-114)

Credința în Dumnezeu nu înseamnă: „Eu cred că Dumnezeu există”

(continuare din numărul 1096)

A crede în Dumnezeu înseamnă să te bazezi pe el în viața de zi cu zi, înseamnă să-I ceri ajutor, să-i aștepți intervenția, înseamnă să te raportezi la El personal. A crede în Dumnezeu înseamnă a crede și în ce spune Dumnezeu, nu doar în ce este Dumnezeu. De fapt dacă cei ce pretind că ei cred în existența lui Dumnezeu, ar ști că Dumnezeu este în esență iubire, și existența Lui este o continuă împărtășire a Harului Său către toate făpturile create, și mai ales către oameni, cei ce poartă chipul Lui, atunci poate n-ar mai fi așa de siguri pe afirmația lor.

A crede în Dumnezeu înseamnă a da credibilitatea faptelor Lui și vorbelor Lui... care de fapt este una și același lucru, căci tot ce Dumnezeu zice și face în același timp. Cine este acela, păcătos fiind și plin de rele, care are curajul să spună că el crede în Dumnezeu?

„Credința într-un Dumnezeu, Dumnezeul cel Unul, Viu și Adevărat este credința celui umil și înțelept. Nu este credința celui mândru, a cărui mândrie îl face nesocotit. Aceasta deoarece el se zeifică pe el însuși sau o altă creatură de-a Creatorului și nicidecum pe Creator.

Cu cât omul este mai umil, cu atât el este mai înțelept. Cu cât el este mai arogant, cu atât e el mai nerod. Dumnezeu dă discernământ celui umil pentru ca acesta să știe și să înțeleagă, dar El se opune celui mândru. Cu cât cel umil trăiește mai mult în pace cu Dumnezeu, cu atât Dumnezeu îl înzestreață cu discernământ. Și discernământul este lumina ce duce la Dumnezeul cel Unul, Viu și Adevărat. Binecuvântați sunt cei ce au discernământul de a vedea vremelnicia lumii și nimicnicia omului. Binecuvântați sunt cei ce se simt mici și neînsemnați pentru că Dumnezeu îi va ridica la cunoașterea supremă, la cunoașterea existenței și măreției Dumnezeului celui Preaînalt.

Aceasta este credința voastră, purtători de Hristos, și a voastră, cei mai umili și deci cei mai înțelepți. Lăsați să fie aceasta și credința copiilor voștri din generație în generație până la sfârșitul veacurilor. Aceasta este Credința Ortodoxă mântuitoare, care nu a fost niciodată rușinată. Prin această credință au fost salvați strămoșii voștri. Cu adevărat, aceasta este credința poporului ales, a aceluia ce poartă icoana lui Dumnezeu în ei înșiși. La Judecata înfricoșată ei nu vor fi rușinați în fața îngerilor și a celor drepți. Dimpotrivă, ei vor primi slavă și vor fi numiți cei binecuvântați.” (Sf. Nicolae Velimirovici)

Credința ortodoxă este credința sfinților, a celor care au împlinit tot ceea ce Dumnezeu le-a poruncit, și așa au devenit prieteni și apropiați ai Celui Preaînalt, iar noi ne rugăm lor să-L roage pe Stăpânul să fie

milostiv cu noi.

Credința sfinților este credința celui care nu mai pune condiții, primind poruncile lui Dumnezeu ca lumină și viață, ca Adevărul care ne va elibera din propriile noastre patimi.

Credința în Dumnezeu are tot cel care face voia Tatălui nu Cel ce abordează existența lui Dumnezeu în discuții. După faptele lor în veți cunoaște! După faptele noastre ne vedem credință. Uitați-vă la tot ceea ce faceți în fiecare zi și așa vă veți vedea credința.

Fiecare păcat acceptat conștient este o deteriorare a relației tale personale cu Dumnezeu, este o întoarcere a spatelui tău către Hristos. Păcatul este o dovada neînțelegerii Evangheliei lui Hristos...

A crede în Dumnezeu înseamnă a fi cu Dumnezeu, a-L avea în inimă permanent, a-L cunoaște prin Duhul Sfânt și a fi învățat chiar de El spre toate faptele cele bune.

Te consideri credincios? Vei fi abia atunci când pe parcursul unei zile nu vei pune în practică gândurile spre păcat pe care le vei primi. Orice acceptare conștientă a păcatului este o apropiere de diavolul, cel ce în mod conștient, liber și plin de mândrie refuză întoarcerea către Dumnezeu.

Orice acceptare a gândului bun și punerea lui în practică este o cheamare a Duhului Sfânt în inima ta.

Cred Doamne și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Fiul lui Dumnezeu Celui Viu, Care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu!

(ortodoxiatinerilor.ro, *Claudiu Balan*)

POMENIRI ÎN POSTUL MARE

Perioada Postului Mare, pregătitoare pentru Slăvitul Praznic al Învierii Domnului ne cheamă ca, pe lângă rugăciune și postire, să înmulțim și faptele cele bune, punând în practică milostenia creștină.

E și motivul pentru care Biserica a orânduit în Postul Mare slujbe speciale de pomenire a celor dragi ai noștri, care s-au mutat din lumea aceasta la Domnul.

În acest scop, la Parohia Toma Cozma se vor oficia șapte slujbe de pomenire, în toate sâmbetele, începând de sâmbătă 16 martie și până la Sâmbăta lui Lazăr. În cadrul acestor slujbe se vor citi toate pomelnicele pentru răposați, pe care creștinii noștri le poartă.

De asemenea, ca și în ceilalți ani, din jertfele pe care creștinii le aduc la biserică, cu sprijinul Comitetului parohial, vom organiza acțiuni umanitare pentru bolnavii de la Secția Bârnova a Spitalului Socola.

Judecata de Apoi – surprinsă în detaliu la Mănăstirea Voroneț

Perioada domniei Sfântului Voievod Ștefan

cel Mare reprezintă, cu siguranță, cea mai rodnică epocă din istoria Moldovei. În acea vreme, țara a atins atât apogeul politic, economic și social, cât și o maximă dezvoltare a

culturii sale spirituale. Voievodul moldovean nu a inițiat războaie în vederea cuceririi altor popoare – dar a reușit să cucerească, fără arme și sânge, propriul lui popor.

Astfel, în cei 47 de ani de domnie, într-o epocă a războaielor de apărare, Țara Moldovei s-a acoperit de monumente strălucitoare. Una dintre cele mai valoroase ctitorii ale lui Ștefan cel Mare este Mănăstirea Voroneț, „Capela Sixtină a Estului”, aflată la 36 km de municipiul Suceava.

Pictura exterioară de la Voroneț este realizată la un înalt nivel artistic, are caracter didactic și e socotită drept cel mai reușit ansamblu al artei feudale din Moldova. Frescele de la Voroneț se disting atât prin culorile lor vii, apropiate de cele ale naturii înconjurătoare, în care predomină verdele și albastrul, cât și prin larga desfășurare a diferitelor scene.

Astfel, pe fațada de vest a mănăstirii regăsim fresca Judecății de Apoi – o adevărată sinteză a Apocalipsei Sfântului Ioan Teologul, într-un tablou alcătuit din patru registre dispuse orizontal.

Dacă în prima scenă, privind de sus în jos, ne este descris sfârșitul iminent al istoriei, alături de semnele zodiacului, dar și de îngerii care cuprind cerul înstelat, cel de-al doilea registru conține scena „Deisis” (gr. „rugăciune” sau „mijlocire”). Aici sunt reprezentați Sfinții

Apostoli, așezați pe scaune, alături de Maica Domnului (dreapta) și de Sfântul Ioan Botezătorul (stânga) – mijlocitori pentru iertarea păcătoșilor.

Sub această scenă regăsim imaginea intitulată „Hetimasia Tronului”. Termenul „hetimasia” desemnează pregătirea Tronului Judecății, o plasticizare a versetului „Cel Veșnic a ridicat

scaunul său pentru judecată. El va judeca lumea cu dreptate” (Psalmi 9, 8-9). Sfântul Duh este reprezentat pe acest Tron sub forma unui porumbel, alături de care se află Sfânta Evanghelie. Protopărinții Adam și Eva sunt surprinși în fața Sfintei Cruci, iar în stânga și dreapta lor vedem grupuri de oameni drepecți, conduși la judecată de către Sfântul Apostol Pavel, și de oameni păcătoși, „dojeniți” de către prorocul Moise.

Balanța care va cântări faptele oamenilor, lupta dintre îngeri și demoni pentru sufletele acestora, Raiul cu cei trei patriarhi ai Vechiului Testament – Avraam, Isaac și Iacov – dar și iadul cu iezerul de foc sunt scenele aflate în cel de-al patrulea registru, care încheie reprezentarea apocaliptică de la Voroneț.

Scena Judecății de Apoi, alături de celelalte fresce exterioare pe care le vedem astăzi la mănăstirea moldavă sunt rezultatul eforturilor susținute de a salva monumentul de la semnele trecerii vremii. Pictura exterioară îndeamnă la interpretări și aprecieri dintr-o largă perspectivă istorică și artistică, ea însăși fiind rezultatul unei evoluții îndelungate. Structura sa inițială și transformările care au urmat constituie forma concentrată în piatră și culori a unei ample devenirii.

Sursa: doxologia.ro

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697

Voluntari:

*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Paul Sârbu, Irina Coman, Valentin Burlacu
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO95 BTRL RONC RT06 6735 6201, Banca Transilvania, CIF: 11198095.

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

◆ Duminică, 10 martie 2024

08:00 Utrenia, urmată de Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie
17.00 Paraclisul Maicii Domnului

◆ Vineri, 15 martie 2024

17.00 Taina Sf. Maslu

◆ Sâmbătă, 16 martie 2024

07:00 Utrenia, urmată de Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie și slujba de pomenire pentru morți.
17:00 Slujba Vecerniei

Când Te-am văzut flămând?

(Mt. 25, 44) *Atunci vor răspunde și ei, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și nu Ți-am slujit?*

Atunci vor răspunde și ei, zicând: *Doamne, când Te-am văzut flămând, sau însetat?* O, neclintita neascultare a păcătoșilor! Cine nu-și dă seamă că fiecare rău pe care-l facem nu este făcut pentru că suntem coruptibili, ci pentru că voința noastră este rea? Pe scurt, trupul supus păcatului va muri, însă răutatea va exista mai departe.

Oare n-au auzit ei pe Domnul spunându-le dreptilor: *Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut.* Ei ar fi trebuit să înțeleagă că ceea ce ei nu au reușit să facă oamenilor, n-au reușit să-i facă nici lui Hristos. Chiar dacă aud, rămân neclintiți, iar cei care înțeleg se prefac că nu înțeleg. Știu că vor sta la judecată dar tot continuă să păcătuiască.

Același lucru se aplică și învățătorilor răi... care nu îmbracă pe cel gol, nici nu-l învață dreptatea, nici nu-l botează în Hristos; care nu au primit pe străini în lume prin cuvânt și nici nu i-au adus în casa Bisericii, prin credință; care nu au vindecat pe cei bolnavi cu cuvintele lor și care nu au condus afară prin pocăință pe cei ce se aflau în temnița necinstirii.

Dacă este păcat să nu oferi trupurilor cele materiale, trupuri care nu pot viețui veșnic, chiar și primind aceste lucruri, puteți oare să vă imaginați ce nelegiuire este să nu oferi cele spirituale sufletelor care sunt în pericol și ar putea trăi veșnic numai dacă li s-ar oferi aceste lucruri duhovnicești? Pentru că sufletul este mai de preț decât trupul, este mai mare păcat să nu faci milostenie cu sufletele tulburate, decât să nu faci milostenie cu trupurile aflate în nevoie.

(Opere incomplete la Matei, Omilia 54, traducere pentru Doxologia.ro de Lucian Filip)

3,5%
PENTRU
BISERICA TOMA COZMA

